

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

EM 2023/30

03.10.2023

Peter Olsen

Forslag til: Inatsisartutlov om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen (Naalakkersuisoq for Børn, Unge og Familier)

Tale:

Som bekendt er et af Inuit Ataqatigiits bekendetegn, at vi arbejder for og finder det vigtigt, at vores børn har gode og trygge kår under deres barndom og opvækst.

For vores børn er vores lands vigtigste ressource og en af de mest kostbare. Vi skal værdsætte og passe godt på vores børn. Som vi ved, et hus, der har et godt fundament er ikke lige sådan at vælte, og ligeså, et barn er det med et barn.

Derfor vil Inuit Ataqatigit på alle måder støtte og bane vejen for, at vores børn bliver opdraget under gode og trygge kår .

Et barn, der allerede i fødslen har fået et godt fundament, er et barn, det ikke kan være til last for samfundet, og vores lands største ressource, og som ikke kun er en udgift, men som landet vil have gavna, og vores land kan være stolt af, og som vil være med til og løfte udvikle samfundet.

Efter at have sagt dette;

Denne overskift, er blot en af mange veje og værktøjer til, at barnet i sine første leveår får en god og tryk opvækst.

Vi er glade for denne overskrift og lovens indhold. Derfor kan vi allerede nu ærligt sige, at vi støtter op om overskriteren og loven og vil sende det videres til det relevante udvalg.

Det er en revidering af en forældet lov, og den pågældende lov, som er forældet og skal revideres er; "Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2012 om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen"

Der er mange paragraffer, med 46 paragraffer. Da der er tale om mange paragraffer skal jeg ikke kommentere de enkelte paragrffer, men Inuit Ataqatigiit vil kommentere et af de områder, som loven vil forbedre.

Som eksempel vil jeg nævne § 11, som omhandler ventelisten. Som i den gamle lovs § 9 omhandler prioriteringen. I den gamle lov er der regler for prioriteringen, hvor grupperne er A, B, C, D, E og

endda F. Den første og vigtigste er gruppe A, og gruppe F er den sidste prioritet. Børn i gruppe A skal prioriteres, og dem i B er de næste og dem i F er dem, man skal prioritere allersidst.

I gruppe A er blandt andet disse: Børn, som indstilles af socialudvalget.

I gruppe B er blandt andet disse; Børn, der på af deres alder, der skal overflytte fra vuggestuen eller kommunens dagpleje til børnehaven.

I gruppe C er blandt andet disse; Børn af enlige faktiske forsørgere, som er udearbejdende eller under uddannelse.

I gruppe D er blandt andet disse; Børn af faktiske forsørgere, hvor begge er udearbejdende eller under uddannelse.

I gruppe E er blandet disse; Børn af faktiske forsørgere, hvor kun den ene er udearbejdende eller under uddannelse.

I gruppe er blandt disse; Børn af faktiske forsørgere og alle andre, herunder enlige, som hverken er, at udearbejdende eller under uddannelse.

Det, som man blandt brugerne og i Inatsisartut har påpeget og udtrykt utilfreds med i de sidste år er, at børn af enlige udearbejdende eller under uddannelse forsørgere og børn af forsørgere, hvor begge er udearbejde eller under uddannele ikke bliver prioriteret. Disse er under gruppe C eller gruppe D. Der er udtrykt utilfredshed med, at disse er placeret i for lave grupper i prioriteringen. Specielt i de store byer og i byer, hvor der er mangel på daginstitutioner. Blandt andet er der udtrykt ønske om, at de, som er i gruppe C og D skal være placeret først i prioriteringen

Dette ønske er forståeligt og ikke mærkeligt.

Derfor er Inuit Ataqatigiit tilfredse med, at dette vil blive ændret. For i dette nye lovforslag vil man give kommunerne mulighed for, til selv at bestemme prioriteringen.

Dermed vil kommunerne selv tage ansvaret hvordan prioriteringen skal se ud, uden ovenfra at blive pålagt af Inatsisartut. Dog har man ikke ændret placeringen og beskyttelsen af gruppe A og videreført den gamle lov.

Derudover er den anden forbedring, at nu gives mulighed for, at daginstitutionslederen skal være med i arbejdet blandt børnene og ikke kun sidde på kontoret. Inuit Ataqatigiit skal udtrykke tilfredshed med dette. Dermed vil man bane for, at man bruge flere varme hænder og kræfter i daginstitutionen, og derved er der ingen tvivl om, at man markant vil forbedre pædagogikken og pasningen af børnene.

Selvom man kan fremme med mange kommentarer, vil Inuit Ataqatigiit bruge lejligheden til at remlægge et af de emner, som vi anser som forvirrende, og det er § 10. I § 10 står der nemlig, at forældre alene kan råde over én plads pr. Barn.

Hvordan skal man forstå dette? Hvad betyder det? Et eksempel: Hvad nu, hvis vi har tvillinger? Eller hvis vi har børn, der er født lige efter hinanden? Er det så sådan, at den anden tvilling efter lovslaget ikke kan få plads? Eller at det andet barn, det yngste, ikke kan få plads, da pladsen er givet til det ældste barn?

For at afdække spørgsmålene for forvirringspunkter, henviser vi forslaget til behandling i det relevante udvalg.

Tak.